

שני משיחים שונים?

העולם הבא - עולם
של שלום

נס מסתורי

נבואות על
מלכות המשיח

תוכן העניינים

01	השלום שאנו כה משתוקקים אליו	4
02	ביאתו הראשונה של המשיח	12
03	המלכות שמעל כל ממלכה ארצית	20
04	משיח שיתקן את העולם	28
05	התכונות לביאתו השנייה של המשיח	36

זכויות יוצרים © Sharing Hope Publications, 2025. הדפסת והפצת חומר זה מותרת ללא אישור מהמוציא לאור למטרות לא מסחריות בלבד.

קטעי המקרא לקוחים מספר הבריתות (ירושלים 2019). זכויות יוצרים © החברה לכתבי הקודש בישראל.

Language: Hebrew

מהדורה ראשונה

2025

01

יש העסקים רץ לעבר דלפק הכרטיסים בשדה התעופה. הוא בקושי הצליח להגיע בזמן! על המסך הבהבו המילים: "קריאה אחרונה לעלייה לטיסה". נבוכ ונסער, הוא הציג את כרטיסו וירד במעבר למטוס.

הטיסה הייתה מלאה, ואיש העסקים שם לב שהוא הגיע אחרון. הוא ניגש למקומו, שהיה באחת השורות הראשונות, במחלקת עסקים. המושב שלו היה באמצע, בין אישה בגיל המעבר שישבה ליד החלון וילדה שישבה ליד המעבר. הילדה ישבה עם חוברת צביעה פתוחה על ברכיה וצבעה בשקט את הציורים. הוא הופתע שהיא יושבת לבד. איזה מן הורה ייתן לילדה כה קטנה לטוס לבד? הוא תהה, אך תוך זמן קצר הוא שקע בשינה.

השלום שאנו כה משתוקקים אליו

ה' מבקש להפיח בנו תחושת שלווה וביטחון, הנובעת מהאמון שלנו בו.

האדם המשיכו לשאת בלבם את הכמיהה לבואו של המשיח. יעקב, בשעה שבירך את בניו לקראת מותו, ניבא: "לא יסור שֶׁבֶט מִיְהוּדָה וּמַחֲקֶק מִבֵּין רַגְלָיו עַד כִּי יָבֹא שִׁילָה. וְלוֹ יִקְהַת עַמִּים" (בראשית מ"ט 10). מאז ומתמיד, יהודים הבינו את המילה "שִׁילָה" - במשמעות "אשר לו" - ככינוי למשיח.

משה, מנהיגם הגדול של בני ישראל, הזכיר להם את הבטחתו של אלוהים, במילים הבאות:

"וְנִבֵּיא מִקִּרְבְּךָ מֵאַחֶיךָ כָּמוֹנִי יָקִים לְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. אֵלָיו תִּשְׁמָעוּן. כָּכֹל אֲשֶׁר שָׁאַלְתָּ מֵעַם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּחֶרֶב בְּיוֹם הַקֶּהֱל לְאֹמֶר: 'לֹא אֶסָּף לְשָׁמַע אֶת קוֹל יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֵת הָאֵשׁ

"הזרע" - עתיד היה לבוא ולנצח את הנחש, המייצג את אויבם של אנשי אלוהים: השטן. הבטחה זו הפיחה בהם תקווה למשהו טוב יותר!

אין ספק שאדם וחווה ציפו שאחד מילדיהם יהיה המשיח המובטח. כאשר נולד בנם הבכור, קין, קראה חווה: "קָנִיתִי אִישׁ אֶת יְהוָה" (בראשית ד' 1). האם הוא היה האחד? תקוותיהם התנפצו כאשר קין בחר בדרך של מרי ורצח את אחיו הבל. הוא קולל והוגלה ממשפחתו, והקים דור שלא הלך בדרכי אלוהים.

אך לאחר מכן, נולד להם בן שלישי - שת. האם הוא יהיה האחד?

אדם וחווה חלקו את סיפורם עם צאצאיהם, ובזכות כך בני

הכמיהה הנצחית

כבני אדם, אנו חולקים כמיהה עמוקה לביטחון. אנו משתוקקים לארצות שקטות וללא מהומות, כדי שנוכל לחיות בשלום. אנו מייחלים לזמן שבו אהבה תחליף שנאה ודעות קדומות. אנו כמהים לחיים נטולי מחלות ומוות, כדי שלא נצטרך לראות את יקירינו סובלים. כל אחת מאותן כמיהות ניטעה בלבנו על ידי אלוהים. הוא מבקש להעניק לנו תחושת שלווה וביטחון, הנובעת מן האמון בו, בדיוק כשם שילדים בוטחים בהוריהם. במתן המשיח, אלוהים מפיח בנו תקווה כי הוא אכן ייקח אותנו לביתנו הבטוח והשליו במלכותו.

מאז החלטתם המצערת של אדם וחוה לא לציית לאלוהים, בני האדם כמהו לביאתו של המשיח. אדם וחוה ודאי התייסרו בשל היפרדותם מאלוהים וגירושם מגן העדן. האדמה כלילת היופי החלה לגלות סימנים של חטא וסבל. הם ראו עלים נובלים ופרחים קמלים. במקום ליהנות מפרות הגן, הם נאלצו לעמול בעיבוד האדמה כדי להתקיים.

ואולם, לנגד עיניהם תמיד עמדה הבטחתו של אלוהים מבראשית ג' 15, שאמר לנחש: "וְאֵיכָה אֲשִׁית בֵּינְךָ וּבֵין הָאִשָּׁה - וּבֵין זָרְעֶךָ וּבֵין זָרְעָהּ. הוּא יִשׁוּפֶךָ רֹאשׁ וְאַתָּה תִּשׁוּפֶנּוּ עָקֵב." אחד מצאצאיה של חוה - המכונה

לפתע, האיש קפץ משנתו בבהלה עקב טלטול המטוס. הטייס הכריז ברמקול: "כל הנוסעים, שימו לב. אנא הישארו חגורים, שכן נקלענו לטלטלה אווירית."

המטוס המשיך לנטות ולהתנדנד תחת עוצמת הרוח. בתא הנוסעים נשמעו צווחות ויבבות. איש העסקים הביט לעבר האישה שישבה לידו, שהתפללה בקול רם. הוא אחז בחוזקה במושב. אך מה שהדהים אותו יותר מכל הייתה הילדה הקטנה שישבה לידו.

היא תחבה את חוברת הצביעה ואת הצבעים אל החלל הפנוי שלצדה במושב, וישבה בשלווה כשידיה מקופלות על ברכיה. בלי בכי, בלי פחד.

לבסוף, לאחר מה שנדמה כנצח, הטלטולים פסקו ובאותו רגע נשמע שוב קולו של הקבר-ניט ברמקול, מתנצל על הנסיעה המטלטלת ומודיע שהמטוס עומד לנחות בקרוב.

איש העסקים פנה לילדה שלצדו ואמר לה: "היית אמיצה מאוד, בניגוד לרבים מן המבוגרים שעל המטוס. האם לא פחדת בזמן הטלטלה האווירית?"

הילדה חייכה חיוך רחב והנידה את ראשה לשלילה: "לא, אבא שלי הוא הטייס, והוא מחזיר אותי הביתה." אמונתה באביה הייתה כה גדולה, עד כי יכלה לחוש שלווה וביטחון אפילו בנסיבות מאיימות ומפחידות!¹

כמשיח. כאן בן-האדם בא עם ענני השמים ומקבל שלטון, כבוד ומלכות עולם מאת עתיק היוםמין. במקרא, אלוהים מתואר לא אחת כרוכב על העננים. ישעיהו י"ט 1 מתאר את אלוהים כ"רַכֵּב על עַב קַל." תיאור נוסף מופיע בתהלים י"ח 14-11:

"וַיִּרְכַּב עַל כְּרוֹב וַיַּעַף. וַיֵּדָא עַל כַּנְפֵי רוּחַ. יָשַׁת חֲשֵׁךְ סִתְרוֹ, סָבִיבוֹתָיו סָכְתּוֹ חֲשֻׁכַת מַיִם, עָבֵי שְׁחָקִים. מִנְּגֵה נִגְדּוֹ עָבִיו עָבְרוּ בְּרֶד וְנִחְלִי אֵשׁ. וַיִּרְעַם בְּשָׁמַיִם יְהוָה וַיַּעֲלִיּוֹן יָתֵן קִלּוֹ, בְּרֶד וְנִחְלִי אֵשׁ."

פסוקים אלו מקבילים לתיאור בן-האדם בדניאל ז' ומאששים את טבעו האלוהי. זכריה ט', לעומת זאת, מדבר על משיח אנושי. אם כן, איזה מהם הוא המשיח?

שני משיחים שונים?

החוקרים היהודים שמו לב לשני דימויים אלו, ורובם הגיעו למס-קנה שישנם שני משיחים שונים. האחד הוא משיח עניו, משיח סובל, המכונה משיח בן יוסף. הוא בן יוסף - בנו של יעקב - שחוה קשיים וסבל על ידי אחיו. במור כרם אותו כעבד למצרים, אחיו של יוסף לא העלו בדעתם כי סבלו יוביל להצלת רבים. יוסף סייע לארץ מצרים להתכונן לרעב שעמד לפקוד אותה, ובכך הציל חיים

"וַאֲסַפְתִּי אֶת כָּל הַגּוֹיִם אֶל יְרוּשָׁלַם לְמִלְחָמָה. וְנִלְכְּדָה הָעִיר וְנִשְׁסוּ הַבָּתִּים וְהַנָּשִׁים תִּשְׁגַּלְנָה (תִּשְׁכַּבְנָה). וַיֵּצֵא חֲצִי הָעִיר בְּגוֹלָה וַיֵּתֶר הָעָם לֹא יָבֹרַת מִן הָעִיר. וַיֵּצֵא יְהוָה וְנִלְחַם בְּגוֹיִם הָהֵם כְּיוֹם הַלְחָמוֹ בְּיוֹם קָרָב. וַעֲמְדוּ רִגְלָיו בְּיוֹם הַהוּא עַל הַר הַזֵּיתִים אֲשֶׁר עַל פְּנֵי יְרוּשָׁלַם מִקֶּדֶם, וַיִּבָּקַע הַר הַזֵּיתִים מִחֲצִיו מִזְרָחָה וְיָמָּה גִּיא גְדוֹלָה מֵאֵד וַיִּשָּׂא חֲצִי הָהָר צְפוֹנָה וְחֲצִיו נִגְבָּה."

בקטע זה המשיח מתואר כלוחם ללא חת, השובר את שעבוד עמו ומכניע את אויביו. האם הוא אותו משיח כמו המלך העניו מפרק ט'?

קטע משיחי נוסף מופיע באחת מחזיונותיו של הנביא דניאל:

"וְרֹאֶה הָיִיתִי בְּחִזְיוֹנוֹת לַיְלָה וְהִנֵּה עִם עָנְנֵי הַשָּׁמַיִם בָּא אֶחָד הַדּוֹמֶה לְבֶן אָדָם וַעַד עֲתִיק יוֹמִין הִגִּיעַ וְהוֹבֵא לִפְנֵי. שְׁלֹטוֹן וְכִבּוֹד וּמַלְכוּת נִתְּנוּ לוֹ, וְכָל הָעַמִּים, הָאֲמוֹת וְהַלְשׁוֹנוֹת עָבְדוּ לוֹ. שְׁלֹטוֹנוֹ שְׁלֹטוֹן עוֹלָם שְׁלֹא יִסּוּר, וּמִמְלַכְתּוֹ לֹא תִכָּלֶה" (דניאל ז' 13, 14).

עתיק היוםמין הוא ה'. אך מיהו בן האדם המגיע עם ענני השמיים לפניו? המסורת היהודית - כולל מלומדים כגון רש"י, אבן עזרא ורס"ג - מפרשת את בן-האדם

הַגְדִּלָּה הַזֹּאת לֹא אָרְאָה עוֹד
וְלֹא אָמוֹת. 'וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי:
'הִיטִיבוּ אֲשֶׁר דִּבַּרְוּ. נִבְיֵא אֲקִים
לָהֶם מִקְרָב אֲחִיהֶם כְּמוֹד.
וְנִתְּתִי דְבָרִי בְּפִיו וְדְבַר אֲלֵיהֶם
אֶת כָּל אֲשֶׁר אֶצְנֶנּוּ. וְהָיָה
הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמַע אֶל דְּבָרִי
אֲשֶׁר יְדַבֵּר בְּשָׁמִי, אֲנֹכִי אֲדַרְשׁ
מֵעַמּוֹ. "' (דברים י"ח 15-19).

"גִּילִי מְאֹד, בֵּת-צִיּוֹן! הֲרִיעִי,
בֵּת יְרוּשָׁלַם! הֲנִה מֶלֶכְךָ יְבוֹא
לָךְ, צָדִיק וְנוֹשֵׁעַ. הוּא עָנִי
וְרָכַב עַל חֲמֹר - וְעַל עֵיר, בֶּן
אֲתָנוֹת. וְהִכְרַתִּי רֶכֶב מֵאֲפָרַיִם
וְסוֹס מִירוּשָׁלַם וְנִכְרַתָּה קִשְׁת
מִלְחָמָה. וְדְבַר שְׁלוֹם לְגוֹיִם.
וּמְשָׁלוּ מִיָּם עַד יָם וּמִנֶּהָר עַד
אֲפָסִי אֶרֶץ (זכריה ט' 9,10).

לאורך הדורות, ייחלו והמתינו
אנשי אלוהים להגשמת הבטחה
זו. למעשה, עד היום אנו ממשיכים
להתפלל על השלום שהמשיח
יביא עמו.

מסורות על המשיח

במרוצת הזמן, בקהילות
היהודיות נפוצו אגדות ומסורות
שונות לגבי המשיח. אחת מאותן
מסורות היא שיהיו שתי התג-
לויות שונות של המשיח. במבט
ראשון, נראה שגם התנ"ך עצמו
מצביע על כך. בואו נבחן את הכת-
בים הנבואיים של זכריה, המתא-
רים את המלך העתיד לבוא:

שימו לב לאופן שבו קטע מקראי
זה מתאר את המשיח: הוא יבוא
לירושלים רכוב על עיר-בת-אנוות.
הוא מכונה "מלך" [...] מושיע.
נאמר עליו גם שהוא "עני",
כלומר עניו ושפל רוח - ניגוד
בולט לעובדה שהוא יהיה מלך.
הוא אינו מוצג כדמות צבאית
רבת עוצמה, אלא כדמות אצי-
לית ומעודנת. עם בואו, יושבתו
"מרכבות" המלחמה ו"קשת
המלחמה תישבר". שלטונו
יביא שלום, וגבולו יגיע "מים
עד ים".
עם זאת, זכריה י"ד 4-2 מציג
תמונה שונה:

עד היום אנו ממשיכים
להתפלל על השלום
שהמשיח יכונן.

משיח אחד הוא עניו וסובל, בעוד שהשני לוחם ומנצח.

אחת המסורות היהודיות קובעת כי "זכו - עם ענני שמיא", דהיינו אם העם היהודי יהיה ראוי לגאולה, המשיח יבוא בצורה ניסית עם ענני השמים. מאידך, "לא זכו [אם עם ישראל לא יהיה ראוי] - [המשיח יבוא] עני רוכב על חמור".² במילים אחרות, אופן התגלותו של המשיח - כדמות מלכותית שמימית או כאדם עניו ושפל - תלוי בזכאותו של העם.

אך האם ייתכן שיש הסבר אחר לשני הדיוקנאות השונים הללו של המשיח? האם קיימת דרך ליישב ביניהם?

הפניות

1. מקור הסיפור אינו ידוע.
2. סנהדרין צ"ח ע"א, התלמוד במהדורת וויליאם דוידסון (קורן-שטיינלץ).

רבים של מצרים ובני אומות נוס-
פות. בדומה לכך, משיח בן יוסף
עתיד לסבול סבל רב, אך להציל
אנשים רבים. בנוסף, על פי אותה
מסורת יהודית, הוא עתיד למות
במלחמה.

המשיח השני הוא משיח לוחם
ומנצח מן השמים, המכונה משיח
בן דוד. על פי האמונה היהודית,
הוא יהיה מצאצאי בית דוד, והוא
ינצח את אויבי עמו, כמתואר
בזכריה י"ד.

האם קיימת דרך ליישב בין שני דימויים אלו?

02

קיימת מסורת רווחת ועתיקה שלפיה המשיח יהיה דמות דחווה - אדם שאיש לא היה מצפה שיהיה המשיח.¹ יש כאן סתירה מעניינת: אדם שהוא בעת ובעונה אחת דחוי ומשיח. מסורת זו מקבילה לאמונה המקראית על משיח שעתיד גם לסבול וגם לנחול ניצחון על אויבי עמו. הוא יתהלך בארץ בענווה וברוך, אך גם יבוא מן השמים כאיש מלחמה כדי להשליט את ריבונותו ולהקים את מלכותו.

הייתכן ששתי תכונות אלו יתממשו בדמות אחת? על פי התנ"ך - הדבר אכן אפשרי! אך כפי שהמסורת היהודית רומזת, משיח זה מופיע בשני מועדים שונים. תחילה, הוא בא כמשיח סובל, ולאחר מכן שב ומופיע בעוצמה כדי להקים את מלכותו המשיחית.

A painting of a person from behind, wearing a white, fringed robe and sandals, walking on a sandy beach towards the ocean. The person's shadow is cast on the sand. The ocean has gentle waves, and the sky is blue with some clouds. The overall style is soft and painterly.

ביאתו הראשונה של המשיח

מרים הקשיבה ביראת קודש לדבריו של האורח השמימי. הוא תיאר לה בדיוק רב את המשיח שהיא ומשפחתה ייחלו לו!

היא הייתה המומה. כיצד ייתכן שתלד ילד? הרי טרם נישאה ליוסף! לבסוף מצאה את המילים לשאול את המלאך: "איך יהיה הַדָּבָר הַזֶּה, הָרִי אֵינִי יוֹדֵעַת אִישׁ?" גבריאל השיב לה: "רוח הַקֹּדֶשׁ תָּבוֹא עָלֶיךָ וּגְבוּרַת עֲלִיּוֹן תַּצֵּל עֲלֶיךָ. לָכֵן קָדוֹשׁ יִקְרָא הַיֶּלֶד, בֶּן-אֱלֹהִים. וְהִנֵּה אֲלִישְׁבַּע קְרוֹבָתְךָ גַּם הִיא הָרְתָה בֶן בְּזֻקְנֶתָּה, וְזֹאת שֶׁשָּׂרָאוּ לָהּ עֲקָרָה הָרָה זֶה הַחֹדֶשׁ הַשָּׁשִׁי. כִּי לֹא יִפְלֵא מֵאֱלֹהִים כֹּל דָּבָר."

אף שדברי המלאך טלטלו אותה, מרים למדה להיכנע לרצון אלוהים. היא השיבה בענין וזה: "הִנְנִי שֹׁפֶת אֲדֹנָי. יְהִי לִי כְּדָבָרְךָ." היא בחרה להתמסר ולהיות חלק מהנס.

ורק נס יכול היה להביא את המשיח האלוהי אל עולמנו!

נבואה על לידתו של המשיח

הרעיון שהמשיח יבוא מן השמים לא היה זר ליהודי המאה הראשונה. למעשה, רבים אף ציפו לכך. "הסיבה לכך שיהודים רבים האמינו כי [ישוע] הוא בעל מהות אלוהית הייתה שהם ציפו מלכת-חילה [למשיח] שהוא גם אלוהי וגם אנושי. ציפייה זו הייתה חלק בלתי נפרד מן המסורת

היהודית. היהודים למדו זאת מקריאה מדוקדקת בספר דניאל ומן ההבנה שחזיונותיו וגילוייו הם נבואה על אשר עתיד להתרחש באחרית הימים."³

גם נבואה נוספת מישעיהו מצביעה על כך: "הִנֵּה הָעֹלָמָה הָרָה וְלֹדֶת בֶּן וְקִרְאת שְׁמוֹ עֲמֹנוּ אֵל" (ישעיהו ז' 14).

ישנם חוקרים יהודים הסבורים שהמילה "עלמה" בקטע זה אינה המונח המקראי הרגיל ל"בתולה". על פי טענתם, המילה "עלמה" שמופיעה בפסוק זה משמעה "בחורה צעירה". עם זאת, המונח "עלמה" מופיע שבע פעמים בתנ"ך, ובכל אחת מהן מדובר בנערה שהיא אכן בתולה. כך למשל, המילה משמשת לתיאור רבקה בטרם הובאה ליצחק, האיש שנישאה לו (ברא' שית כ"ד 43). בנוסף, מילה זו גם משמשת לתיאור מרים כאשר, בילדותה, שמרה על משה ליד היאור (שמות ב' 8). יתר על כך, יש לזכור כי חוקרים יהודים - ולא נוצרים - הם שתרגמו לראשונה את המילה "עלמה" כ"בתולה" כאשר תורגם המקרא מעברית ליוונית במאה השנייה לפנה"ס (תרגום השבעים).

חוותיה של מרים ולידתו שלא-חריה של ישוע מהוות, על פי הבנה זו, הגשמה ישירה של נבואת ישעיהו. בבשורת מתי א' 18-20, האירוע מתואר באופן הבא:

אם כן, כיצד יופיע המשיח?
כאשר אנו לומדים על ביאתו
הראשונה, אנו נתקלים בסתירה
נוספת - או מוטב לומר, בנס.

אם בתולה

מרים לא הייתה מבוגרת בהרבה
מגיל שבע-עשרה או שמונה-
עשרה, אך לא היה זה יוצא-דופן
שנשים בגילה יהיו מאורסות.
ניתן להבין שהיא ציפתה לני-
שואיה הקרבים ליוסף, נגר מעיר
הולדתה, נצרת. הוא לא היה
עשיר, אך מרים הסתפקה בחיים
פשוטים של אמונה באלוהים.
הוריה, ככל הורים יהודיים יראי
שמים, חינו אותה לאהוב את
ה' ולציית לו. הם שמרו תורה,
פקדו את בית הכנסת והשתתפו
בחגים, תוך ציפייה ותפילה לבואו
של המשיח.

מרים עוד לא ידעה עד כמה
עתידיים חיה להשתנות בקרוב
כמענה לאותן תפילות.

היה זה יום רגיל ככל הימים.
מרים עסקה במלאכות הבית.
ייתכן שהרהרה במאורעות המשו-
נים שאירעו לאחרונה. היא שמעה
מפי אנשים שהגיעו מאזור ירוש-
לים כי זכריה - בעלה של בת-דודה
- שירת בהיכל ויצא ממנו אילם
לחלוטין. כנראה, מלאך דיבר
אתו. מה פירושה של התגלות
מלאכית זו?

לפתע, אור חזק הבזיק בחדר
וכמעט סנוור את מרים. קול

מלא הדר הכריז: "שְׁמָחִי, בְּרוּכָתְךָ
הַחֲסֵד! ה' עִמָּךְ."²

מופתעת ומבוהלת, מרים
כיסתה את עיניה ולא הצליחה
להשיב דבר.

המלאך דיבר אליה ברוך:
"אַל תִּפְחָדִי, מֶרְכָּם, כִּי מֵצְאת
חַן לִפְנֵי אֱלֹהִים. הִנֵּה תִהְיֶי
וְתִלְדִּי בֶן, וְתִקְרָאִי שְׁמוֹ יֵשׁוּעַ.
הוא גָּדוֹל יְהִי וּבֶן-עֲלִיּוֹן יִקְרָא.
וה' אֱלֹהִים יִתֵּן לוֹ אֶת כָּסֵא דָוִד
אָבִיו. וְיִמְלֹךְ עַל בֵּית יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם
וְאֵין קֵץ לְמַלְכוּתוֹ."

ישוע, שהוכרז כ"שֶׁה הָאֱלֹהִים הַנוֹשֵׂא חֲטָאת הָעוֹלָם" (יוחנן א' 29), הגשים זאת.

להעמקה נוספת בנבואה בדניאל ט', ניתן לעיין בגיליון הראשון של סדרה זו.

נבואות על תחייתו של המשיח

האם מלאכתו של המשיח הסתיימה עם מותו? האם הוא דמה למשיח בן יוסף, שלפי המסורת עתיד היה למות במלחמה? ישעיהו נ"ג 10 מצביע על מציאות רחבה יותר: "אִם תִּשִּׁים אֶשֶׁם נִפְשׁוֹ - יִרְאֶה זֶרַע, יִצְרִיחַ זִמְיָם וְחִפְץ יִהְיֶה בְּיָדוֹ יִצְלַח. מַעֲמַל נִפְשׁוֹ יִרְאֶה, יִשְׁבַּע בְּדַעְתּוֹ." ימי חייו יוארכו! אך כיצד?

איוב כתב: "וְאֲנִי יָדַעְתִּי גֹאֲלִי חֵי וְאַחֲרוֹן עַל עֶפְרָיִם קָסוֹם. וְאַחֲרֵי עוֹרִי נָקְפוּ זֹאת וּמִבְּשָׂרִי אֶחְזָה אֱלֹהִים, אֲשֶׁר אֲנִי אֶחְזָה לִּי וְעֵינַי רָאוּ וְלֹא זָר" (איוב י"ט 25-27). איוב הכיר במציאות התחייה. הוא האמין כי יום יבוא ויראה את גואלו!

מציאות התחייה מופיעה גם במקומות נוספים בתנ"ך. הנביא אלישע הקים לתחייה את בנה של השונמית בכוח אלוהים, וכאשר גופת אדם מת נגעה בעצמות אלישע - שב האיש לחיים (מלכים ב' ד' 37-18; י"ג 21).

אם בני אדם אחרים קמו לתחייה, מדוע שתחייתו של

(עזרא ז'), והיא משמשת נקודת המוצא שלנו.

בהמשך הפסוק נאמר כי לאחר שישים ותשעה שבועות (483 שנים ממשיות) "משיח הנסיך" יופיע. מועד זה חל בשנת 27 לספירה, כאשר ישוע נמשח לשירותו בטבריה לתו בירדן (לוקס ג' 22, 21; מעשי השליחים י' 38).

הנבואה בדניאל ט' גם מצביעה קדימה למציאות קשה עבור אלה אשר ציפו זמן רב לבואו של המשיח: "יָכַרְתָּ מַשִּׁיחַ וְאֵין לוֹ [...] וְהִצִּי הַשְּׁבוּעַ יִשְׁבִּית זָבַח וּמִנְחָה" (דניאל ט' 26, 27). כיצד יעשה זאת המשיח?

יש לזכור שמטרתו של 490 השנים הייתה להתמודד עם בעיית החטא ולהביא מחילה. עד ימי ישוע, העם היהודי קיים את פולחני עבודת המקדש שניתנו לו מאת אלוהים. כפי שנקבע בספר ויקרא, אדם שחטא נדרש להביא קרבן מן החי - לעתים קרובות שה. קרבן זה סימל את מחיר החטא ואת הדרך למחילה.

על פי נבואה זו, המשיח עתיד היה לפעול במשך שלוש וחצי שנים (חצי שבוע במונחים נבואיים), ולאחר פרק זמן זה (באמצע השבוע הנבואי) להביא קץ לקורבנות ולמנחות באמצעות כך שהוא עצמו "יָכַרְתָּ". הוא יידון למוות כדי להגשים את ברית הישועה האלוהית, ובכך יהפוך את מערכת הקרבנות והמנחות למיותרת.

"כִּדְ הִיְתָה הַלְדָּת יֵשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ. מְרִים אִמּוֹ הִיְתָה מְאָרְסָת לְיוֹסֵף וּבְטָרָם הִתְאַחְדוּ נִמְצְאָה הָרָה לְרוֹחַ הַקֹּדֶשׁ. יוֹסֵף בְּעֵלָה, שֶׁהָיָה צָדִיק וְלֹא רָצָה לְהַצִּיג אוֹתָהּ לְחֶרֶףָה, הִחְלִיט לְשַׁלַּח אוֹתָהּ בְּסֶתֶר. בְּעוֹד שֶׁהָיָה מְהַרְהֵר בָּזָה נִרְאָה אֵלָיו מֵלֶאֱדָה יְהוּה בְּחִלּוֹם וְאָמַר: 'יוֹסֵף בֶּן דָּוִד, אֵל תַּחֲשֹׁשׁ לְקַחַת אֵלֶיךָ אֶת מְרִים אֲשֶׁתְּךָ, כִּי אֲשֶׁר הוֹרָה בָּהּ מֵרוֹחַ הַקֹּדֶשׁ הוּא.'"

נבואות על חייו ומותו של המשיח

לידתו של ישוע בעולמנו כמשיח אלוהי הייתה נס של ממש. לא רק זו בלבד - הניסים נמשכו גם בחייו ובשירותו, שהגשימו את נבואות התנ"ך על המשיח.

אחת הנבואות המשמעותיות ביותר, הנמצאת בדניאל א' 24-27, מספקת מסגרת זמן לפעילותו של ישוע. נבואה זו קובעת כי המשיח יבוא בתוך

פרק זמן של שבעים שבועות כדי לשים קץ לחטא ולהביא כפרה לעם. שבעים שבועות שווים ל-490 ימים.

בנבואה המקראית, ימים מסמלים שנים ממשיות, כפי שאנו רואים במקרה של הנביא יחזקאל, אשר אלוהים ציווה עליו לשכב על צדו למספר מסוים של ימים, כאשר כל יום מסמל שנה (יחזקאל ד' 5,6). באופן דומה, אלוהים ציווה על בני ישראל לשהות במדבר ארבעים שנה - שנה אחת כנגד כל אחד מארבעים הימים שבהם תרו את ארץ כנען (במדבר י"ד 34). גם חוקרים יהודים השתמשו בעקרון זה של "יום לשנה". לאור כך, הם הבינו כי 490 הימים הנבואיים שבדניאל ט' מסמלים תקופה של 490 שנים.⁴

על פי דניאל ט' 25, תקופת 490 השנים תתחיל "מן-מִצְאָא דְּבָר לְהָשִׁיב וּלְבָנוֹת יְרוּשָׁלַם" - מועד המזוהה עם שנת 457 לפנה"ס

וְאֲנִי יָדַעְתִּי גֵּאֲלִי חֵי, וְאַחֲרוֹן
עַל-עֶפְרָיִם יָקוֹם.

איוב י"ט 25

כפי שנראה בהמשך, דבריו אלו הם למעשה הבטחתו להגשים את כמיהתו להגיע למחוז חפצו, לארץ השלום.

אך מה שנראה בעיני אדם ככישלון היה למעשה ניצחון. בהסכמתו להיכרת, נשא ישוע את עונש החטא, הרוע והסבל - וניצח אותם. בזכות ניצחון זה, יכול היה ישוע להבטיח את חזרתו (יוחנן י"ד 1-3) - הפעם כמשיח מנצח, אשר ישים קץ לרשע בעולמנו. אם כל אותן הנבואות אכן התג- שמו בחייו של אדם אחד, ראוי גם שנשקול ברצינות את דבריו על ביאתו השנייה ועל הקמת מלכותו.

הפניות

1. מייקל וייס, "ראיון: הרב הרווי ה. ספיווק", שבת שלום, אפריל 1997, עמוד 6.
2. קראו את בשורת השליח לוקס א' 26-37 כרקע לסיפור זה.
3. דניאל בויארין, הבשורות היהודיות (ניו יורק: ניו פרס, 2012), 56.
4. הרב הרש גולדוורס, דניאל: תרגום חדש עם פירוש - ליקוט מן התלמוד, המדרש ומקורות רבניים (ניו יורק: ארטסקרול מסורה פובליקייזנס, 1979).

3	4	5
משיחתו לשירות באמצעות הטבילה ב-27 לספירה	פעילות ההוראה, הבישור והריפוי	שתיקתו בפני מאשימים
דניאל ט' 24-27	ישעיהו ס"א 1-3	ישעיהו כ"ג 7
לוקס ג' 1, 21, 22	מתי ד' 23	מרקוס י"ד 61
9	10	11
אף עצם מגופו לא נשברה	נקבר בקברו של איש עשיר	קם מן המתים
שמות י"ב 46	ישעיהו נ"ג 9	ישעיהו כ"ג 10
יוחנן י"ט 33, 36	לוקס כ"ג 50-53	מרקוס ט"ז 6

את כולן. להלן מובא סיכום של מקצתן בלבד.

האם משהו הגשים נבואות אלו על המשיח בדיוק כה רב כפי שעשה ישוע? לא לפניו ולא אחריו נמצא אדם שחוויותיו הגשימו את הנבואות בצורה כה מושלמת! ישוע אכן הגשים נבואות אלו וגילה באופיו את דמותו של המשיח העניו. בביאתו הראשונה, לעולם הוא היה עניו ואף מנודה, כמתואר במסורת היהודית.

המשיח לא תהיה אפשרית? והאם לא היה בניצחוננו של המשיח על המוות תנאי הכרחי המאפשר את תחייתם של אחרים? רק בזכות כך יכול היה המשיח להכריז על עצמו: "אֲנִי [...] הֵפִי. הִיִּיתִי מֵת וְהִנֵּה חַי אֲנִי לְעוֹלָמִי עוֹלָמִים" (התגלות א' 18).

לאחר שעיינו בנבואות התנ"ך על ביאת המשיח, איננו יכיר לים שלא לחשוב עד כמה כמעט בלתי אפשרי שאדם אחד יגשים

נבואות שהתגשמו

2 לידה בבית לחם משבט יהודה	1 הלידה מבתולה	נבואה
מיכה ה' 3-1	ישעיהו ז' 14	קטע מקראי
מתי ב' 6-1	מתי א' 18-20	התגשמות
8 נכרת באמצע שבע השנים האחרונות של הנבועה על השנים 490	7 ידיים ורגליים מנוקבות	6 פצוע, חבול ומוכה
דניאל ט' 26	תהלים כ"ב 17	ישעיהו נ"ג 5
לוקס ג' 1; יוחנן י"ט 18	יוחנן י"ט 37	מתי כ"ז 26

03

וא היה איש רב-קומה, רחב-כתפיים ובעל זרועות שריריות. הוא היה חייל קרבי במלוא מובן המילה. לסתו הייתה קפוצה בהבעה של נחישות ואומץ, שלעיתים התפרשה בטעות כקשיחות. רבים הרגישו מאוימים ממנו - אך רק מפני שלא ראו אותו כשהיה חוזר הביתה. ברגע שהיה נכנס בדלת, ילדה קטנה - בתו - הייתה צווחת משמחה וקופצת אל בין זרועותיו: "אבא!" מיד הייתה כל קשיחות נמחקת מפניו של החייל והוא היה מרים אותה ומסובב אותה עם ברק בעיניו. הוא היה מחזיק אותה בזרועותיו החזקות ברוך אינסופי ובאהבה עמוקה. למרות שעדינות זו עמדה לכאורה בסתירה עם תפקידו כלוחם, היא דווקא הדגישה את אופיו האצילי ואת תכלית כוחו: לעשות את הכל כדי להגן על בתו הקטנה.

המלכות שמעל כל ממלכה ארצית

למרות יומרתם לחכמה, הם ידעו
היטב שרק האלוהות תוכל לגלות
ידע מעין זה.

נבוכדנצר זעם על היסוסם
והוציא פקודת מוות על כל
חכמיו. כשדניאל, שבוי יהודי
שנמנה עם חכמי המלך, שמע על
הגזרה, פעל במהירות ובתבונה.
הוא ידע שהגזרה תבוצע על
כולם תוך זמן קצר. הוא ביקש
להופיע לפני המלך כדי לשכ-
נעו שיעניק לו זמן נוסף. כששב
לביתו, כינס דניאל את רעיו
היהודים, ויחד פנו אל אלוהים
בתפילה, ביודעם שחיהם
תלויים בכך. באותו הלילה
בדיוק גילה אלוהים לדניאל את
החלום ואת פשרו.

בעומדו שוב לפני המלך,
דניאל לא לקח שום קרדיט
לעצמו והצהיר: "יש אלהים
בשמים המגלה סודות" (דניאל
ב' 28). אלוהים ביקש להודיע
למלך - ולכל מי שיקרא את
החלום אחריו - מה עומד
לקרות "באחרית הימים".
האם חלום זה עשוי להעניק לנו
רמז על מלכותו העתידית של
המשיח? בואו נגלה!

ציר הזמן של הממלכות

דניאל החל לתאר את החלום
כפי שהראה לו אלוהים:

"אֶתָּה הַמֶּלֶךְ, רֵאִיתָ, וְהִנֵּה
צָלָם אֶחָד גָּדוֹל - צָלָם עֲנֹק אֲשֶׁר

בות או אזהרה? נבוכדנצר ביקש
להיפטר מן הדאגה - ומהר!

הוא ציווה שכל חכמיו יבואו
לפניו. החרטומים היו בקיאים
בשימוש בקסמים לניבוי העתיד,
הכשדים קראו את מהלכי גרמי
השמיים והאשפים עסקו בכי-
שוף וטענו לתקשר עם המתים.
אחד מהם ודאי ידע מה הפתרון
שהמלך מחפש!

אך למלך היה מבחן שיגלה
האם החכמים אכן יכולים לפרש
את החלום: "אָמְרוּ לִי אֵת הַחֲלוֹם
וְאֵדַע כִּי אַתֶּן אֶת פְּתוֹנֹו תוֹדִיעוּ-
נִי" (דניאל ב' 9).

ישוע זה אשר נשא מעליכם

הַשְּׂמִימָה - בּוֹא יְבוֹא בְּאוֹתוֹ

אֲפֹן שְׂרָאִיתֶם אוֹתוֹ עוֹלָה

לְשָׂמִים.

מעשי השליחים א' 11

החכמים הביטו זה בזה ורעדו.
מתוך תקווה להתחמק מן
הדרישה הבלתי-אפשרית, השיבו:
"אֵין אָדָם עַל פְּנֵי הָאָרֶץ שְׂיוּכָל
לְהַגִּיד אֵת הַדָּבָר שֶׁהַמֶּלֶךְ דֹּרֵשׁ.
לָכֵן לֹא דָרַשׁ כָּל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְאֲדִיר
דָּבָר כָּזֶה מִכָּל חֶרֶטֶם, אֲשֶׁר וְכִשְׂדִּי.
קִשָּׁה הַדָּבָר שֶׁהַמֶּלֶךְ דֹּרֵשׁ וְאֵין מִי
שְׂיוּכָל לְהַגִּיד אוֹתוֹ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ,
כִּי אִם הָאֱלֹהִים, אֲשֶׁר מְדוֹרָם אֵינִו
עִם בָּשָׂר וָדָם!" (דניאל ב' 10, 11).

על נבואת המשיח בדניאל ז'. ישוע טען שיזכה לשלטון, לכבוד ולמלכות שלא תיחרב לעולם. יום יבוא והוא ישוב בענני השמיים עם כבוד והדר.

המלאכים שנכחו בעת עלייתו לשמיים אישרו שאכן כך יהיה הדבר. השליח לוקס תיעד בבשורתו את דבריהם של המלאכים: "אֲנָשֵׁי הַלַּיִל, לָמָּה אַתֶּם עוֹמְדִים וּמִסְתַּכְּלִים אֶל הַשָּׁמַיִם? יֵשׁוּעַ זֶה אֲשֶׁר נָשָׂא מַעְלֵיכֶם הַפֶּשַׁח מִיָּמָּה - בּוֹא יָבוֹא בְּאוֹתוֹ אֲפֹן שְׁרָאִיתֶם אוֹתוֹ עוֹלָה לַשָּׁמַיִם" (מעשי השליחים א' 11).

מתי יתרחש אירוע זה? כדי לענות על כך, עלינו לשוב אל נבואותיו של דניאל.

חלום משונה

האם אתם זוכרים את החלום המוזר ביותר שהיה לכם אי פעם? בימינו, אנו נוטים להתייחס בביטול לחלומותינו כדמיונות חסרי שחר - אם אנחנו בכלל זוכרים אותם. ואולם, בעת העתיקה ראו בחלומות מסרים אלוהיים, ואלוהים אכן דיבר לעתים דרכם. בדניאל ב', המלך נבוכדנצר מבבל התעורר בוקר אחד אחרי לילה טרוד במיוחד. הוא ידע שחלם חלום מטריד. אך מה זה היה? הוא לא הצליח להיזכר. ייתכן שהמלך תהה האם אחד האלים מנסה למשוך את תשומת לבו. האם ניתנו לו הוראות חשור-

באופן דומה, גם חלק מתכונותיו של המשיח עומדות לכאורה בסתירה פנימית. אך הייתכן שהן מדגישות את אצילות אופיו? עד כה דיברנו על תפקידו של המשיח כדמות ענבה, עדינה וסובלת. אך עלינו להתבונן גם בפן השני של הסתירה לכאורה: המשיח אמור לבוא גם כן כמלך מנצח, שמכניע את אויביו ומקים את מלכות השלום שלו. האם ישוע ימלא גם תפקיד זה?

ישוע עצמו דיבר על הזמן שבו ישוב. הוא הבטיח חסידי, כמתועד בידי השליח יוחנן: "בְּבִית אָבִי מַעֲנוֹת רַבִּים. לֹא כֵן, כְּלוּם הָיִיתִי אוֹמֵר לָכֶם שְׁאֵנִי הוֹלֵךְ לְהַכִּין לָכֶם מְקוֹם? וְאִם אֵלֶּךְ וְאָכִין לָכֶם מְקוֹם, אָשׁוּב וְאֶשָּׂא אֶתְכֶם אֵלַי לְמַעַן תִּהְיוּ גַם אִתִּי בְּאֶשֶׁר אֵנִי שֹׁם" (יוחנן י"ד 2, 3).

בנוסף, הוא אף תיאר כיצד תיראה ביאתו השנייה. בשעה שהועמד למשפט בידי אלו שקשרו נגדו, נשאל ישוע: "הֲאֵם אַתָּה הַמָּשִׁיחַ בֶּן-הַמֶּבְרָךְ?" "אֲנִי הוּא", הוא השיב. "וְאַתֶּם תִּרְאוּ אֶת בֶּן-הָאָדָם יוֹשֵׁב לְיְמִין הַגְּבוּרָה וְבָא עִם עָנְנֵי הַשָּׁמַיִם!" (מרקוס י"ד 61, 62).

ישוע השתמש בכינוי האלוהי הנצחי, שם שהיה מזכיר לשומעיו את פגישתו של משה עם אלוהים בסנה הבוער (שמות ג').

יתרה מזו, כאשר כינה את עצמו "בן-האדם", שומעיו חשבו מיד

הצלם בחלומו של נבוכדנצר

● ראש הזהב
בבל
605 לפנה"ס -
539 לפנה"ס

● חזה וזרועות מכסף
מדי-פרס
539 לפנה"ס -
331 לפנה"ס

● בטן
וירכיים מנחושת
יוון
331 לפנה"ס -
168 לפנה"ס

● רגליים מברזל
רומא
168 לפנה"ס -
476 לספירה

● כפות רגליים
מברזל וחרס
אומות מפולגות
476 לספירה - היום

שתבוא אחרי בבל תהיה נחותה מבחינה מוסרית.

המדים והפרסים הפילו את בבל בשנת 539 לפנה"ס, כנאמר עליה בדניאל ה' 28: "נחלקה ממלכתך ונתנה למדי ופרס". הם שלטו משנת 539 עד 331 לפנה"ס.

החלק השלישי שבצלם היה הבטן והירכיים מנחוש - "מלכות אחרת, שלישית, עשויה נחשת ותשלט בכל הארץ" (דניאל ב' 39). היוונים בראשות אלכסנדר הגדול כבשו במהירות את העולם הידוע דאז, ובכלל זה את האימפריה של מדי ופרס. האם במקרה היו חייליהם מזוהים עם שריונות נחושת?

אך גם ממלכתו האדירה של אלכסנדר לא האריכה ימים. לאחר מותו של אלכסנדר, חולקה ממלכתו בין ארבעת הגנרלים שלו, מה שהוביל לעם הזמן להתפרקותה. אחריה עלתה ממלכה רביעית, שעליה נאמר שתהיה "חזקה כפרזל - וכאשר הפרזל מפגר ומנפץ את הכל, וכאשר הפרזל משבר - כן תפגר ותשבר מלכות זו את כל אלה" (דניאל ב' 40). בין 168 לפנה"ס ל-476 לספירה, ממלכת הברזל של רומא שלטה על העולם כולו.

אך גם אימפריה זו לא האריכה ימים, ואחריה לא באה עוד אימפריה עולמית. במקום זאת, כתוב ש"תהיה זו מלכות חלוקה. יהיה בה מחזקו של הפרזל, כפי שראית

זהרו חזק מאד - עמד לפניך, ומראהו היה נורא. ראש הצלם זהב טהור, זהו וזרועותיו כסף, בטנו וירכיו נחשת, שוקיו ברזל ורגליו חלקן ברזל וחלקן חרס. וראית אבן שנגערה שלא בקד אדם, פגעה ברגלי הצלם העשויות ברזל וחרס, והדקה אותן לעפר. ואז נפצו יחד הברזל והחרס, הנחשת, הכסף והזהב, והיו כמץ הגרנות בשל. היום נשאה אותם ולא נשאר מהם כל זכר. והאבן שפגעה בצלם היתה להר גדול שמלא את כל הארץ" (דניאל ב' 35-31).

גם אנו, כמו נבוכדנצר, יכולים להודות על כך שדניאל קיבל את פשר החלום!

דניאל פנה אל המלך והחל בחלק הראשון של פירוש החלום: "אתה הנך ראש הצלב". הזהב סימל את ממלכת בבל המפוארת, שהגיעה לשיא גדולתה בימי נבוכדנצר, ושבירתה הייתה מקור שטת בכמויות מרשימות של זהב. גם ירמיהו נ"א 7 מתאר את בבל כ"כוס הזהב".

אך בבל לא תעמוד לעד. "אחרית תקום מלכות אחרת, נקלה משלך", המשיך דניאל. בתנ"ך, זהב וכסף משמשים לעתים לביטוי ערך מוסרי (זכריה י"ג 9), ולכן כשם שלכסף פחות ערך מן הזהב, כך גם הממלכה

היא תפזר את כל המלכיות האלה.

ע

דניאל ב' 44

החלום! משמעות הדבר היא
שהמשיח עתיד לשוב בקרוב
ולהקים את מלכות השלום
הנצחית שלו. זהו יום שאכן יש
להשתוקק אליו!

הפניות

1. השבטים היו: הלומברדים, האלמאנים, האנגלו-סקסים, הבורגונדים, הפרנקים, הסואבים, הוויזיגותים, הוונדלים, ההרולים והאוסטרוגותים.

לְעוֹלָם. מַלְכוּת זוֹ לֹא תַעֲבֹר לְעַם אֲחֵר. הִיא תִפְּוֹרֵר אֶת כָּל הַמֶּלֶךְ-כִּיּוֹת הָאֵלֶּה וְתִשָּׂם לְהוֹן קֶץ, וְהִיא תִקְוִם לְעוֹלָם" (דניאל ב' 44).

אלוהי השמים עתיד לבוא ולהקים את מלכותו הנצחית, שתשים קץ לכל הממלכות הארציות. מלכותו תהיה יציבה וקיימת כצור.

המילים בדניאל ב' דומות מאוד לשפה שכבר ראינו בדניאל ז'. שימו לב כיצד דניאל ז' מדבר על כך שהמשיח יקבל את מלכותו מאל עליון ולאחר מכן יבוא כדי לכונן אותה עלי אדמות:

"רוֹאֶה הֵייתִי בְּחִזְיוֹנוֹת לֵילָה, וְהִנֵּה עִם עֲנְנֵי הַשָּׁמַיִם בָּא אֶחָד הַדּוֹמָה לְבֶן אָדָם, וְעַד עֵתִיק יוֹמִין הִגִּיעַ וְהוֹבֵא לְפָנָיו. שְׁלֹטוֹן וְכְבוֹד וּמַלְכוּת נִתְּנוּ לוֹ, וְכָל הָעַמִּים, הָאֲמוֹת וְהַלְשׁוֹנוֹת עָבְדוּ לוֹ. שְׁלֹטוֹנוֹ שְׁלֹטוֹן עוֹלָם שֶׁלֹּא יִסּוּר, וּמַמְלָכָתוֹ לֹא תִכָּלֶה" (דניאל ז' 13, 14).

האם ניתן לפרש זאת אחרת מלבד ביאתו השנייה של המשיח? ישוע בא לראשונה כמשיח עניו וסובל. וקטע זה מצביע על כך שהוא יקבל את מלכותו מ"עתיק יומין" וישוב לארץ כמלך מנצח. ועכשיו החלק המדהים ביותר! על פי ציר הזמן בדניאל ב' והתגשמותו המדויקת עד כה, אנו חיים כעת בחלק האחרון של

בְּרִזָּל מְעֵרָב בְּחָרֶס הַטִּיט. וְאַשֶּׁר הָיוּ אֶצְבָּעוֹת הַרְגָלִים חִלְקוֹן בְּרִזָּל וְחִלְקוֹן חָרֶס, הוּא שֶׁהַמַּלְכוּת תִּהְיֶה חִלְקָה חִזְקָה, וְחִלְקָה רַפָּה. וְאַשֶּׁר רָאִיתָ בְּרִזָּל מְעֵרָב בְּחָרֶס הַטִּיט, הוּא שָׁאֵף עַל פִּי שִׁיתַּעְרְבוּ זֶה בָּזֶה בְּזָרַע אָנוּשׁ, לֹא יִהְיוּ דְּבָקִים זֶה בָּזֶה, כְּפִי שֶׁהַבְּרִזָּל אֵינוֹ מִתְעַרֵּב עִם הַחָרֶס" (דניאל ב' 41-43).

האימפריה הרומית החלה להתפורר כאשר שבטים ברבריים באירופה כבשו חלקים ממנה.¹ לבסוף, משבטים אלו התגבשו אומות אירופה המפוצלות, המוכרות לנו כיום. במהלך ההיסטוריה נעשו ניסיונות חוזרים ונשנים לאחד את אותן אומות - הן בכיבושים והן בנישואי מלוכה. שליטים רבים - כגון נפוליאון, סטלין והיטלר - ניסו גם הם לאחד אותן. אך כולם נכשלו, שכן אלוהים הבהיר מלכתחילה שעמים אלו "לא יִהְיוּ דְּבָקִים זֶה בָּזֶה."

עלינו לזכור שתכלית החלום הייתה להראות מה עתיד לקרות באחרית הימים. כעת, מאחר ואנו חיים בתקופה שלאחר התפוררות אירופה, אנו נמצאים בחלק האחרון של אותו חלום. מה נותר להתגשם?

החלק האחרון בחלום היה אבן שפגעה בצלם וניפצה אותו. לאחר מכן, האבן גדלה להר. והנה משמעות האבן:

"וּבִימֵי הַמְּלָכִים הָאֵלֶּה, יָקִים אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם מַלְכוּת שֶׁלֹּא תִחָרֵב

04

לומות וחזיונות הם מוטיב מרכזי בחייו של דניאל! בפרק ז', דניאל עצמו מקבל חלום שיעניק לנו הבנה מעמיקה יותר על בן-האדם ועל מלכותו המשיחית. כך מתאר דניאל את חזונו:

ח

"רָאָה רְאִיתִי בְּחִזְיוֹנוֹת לֵילָה, וְהִנֵּה אַרְבַּע רוּחוֹת הַשָּׁמַיִם מְגִיחוֹת אֶל הַיָּם הַגָּדוֹל. וְאַרְבַּע חִיּוֹת גְּדוֹלוֹת עוֹלוֹת מִן הַיָּם, שׁוֹנוֹת זוֹ מִזֹּאת."

הָרִאשׁוֹנָה הִיְתָה כְּאַרְיֵה וְכִנְפֵי נֶשֶׁר לָהּ. וּרְוָאָה הִיְתָה שְׁנַמְרֶטוֹ כְּנָפֶיהָ וְהָיָא נִשְׂאָה מִן הָאָרֶץ, וְהָעֲמֻדָה עַל רִגְלֵי אָנוּשׁ וְלֵב אָנוּשׁ נָתַן לָהּ. וְהִנֵּה חִיָּה אַחֶרֶת, שְׁנִיָּה, הַדּוֹמָה לְדָב, הָעֲמֻדָה בְּצַד אַחֶד. שְׁלֹשׁ צִלְעוֹת הָיוּ בָּפֶיהָ, בֵּין שְׁנֵיהֶן, וְכֵן אָמְרוּ לָהּ: 'קוּמִי, אֲכָלִי בֶּשֶׂר הָרִבָּה!'

A dramatic painting depicting a man with a beard and dark hair, wearing a simple brown tunic, sleeping peacefully on a rocky shore. His eyes are closed, and his expression is serene. Above him, a massive, swirling storm cloud dominates the sky, with a bright, glowing light source at its center, creating a sense of awe and divine presence. The colors are rich and textured, with deep blues, greens, and yellows in the sky, and earthy tones on the man and the rocks.

משיח שיתקן את העולם

הממלכה – פרס – הפך לחזק וגדול יותר מהאחר.

בהתאם לסדר האימפריות העול-מיות, הנמר מסמל את יוון. "שֶׁלֶטוֹן נָתַן לָהּ", כפי שנאמר בדניאל ב' 39 ש"תִּשְׁלֹט בְּכָל הָאָרֶץ". וגם לו היו ארבע כנפיים, המסמלות את המהירות שבה יוון כבשה את כל העולם המוכר באותה עת. ארבעת ראשיו סימלו את ארבעת הגנרלים ששלטו ביוון לאחר מותו של אלכסנדר הגדול.² לאישור נוסף, נבואה בדניאל ח' מציינת באופן דומה כי יוון באה אחרי מדי-פרס; היא אף מזכירה את יוון בשמה (דניאל ח' 20,21).

שעדיין שלטה בזמן שדניאל חלם את החלום (פסוק 1). הנביא ירמיהו, כשהוא מתאר את חורבן יהודה בידי הבבלים, מכנה את בבל "אריה" (ירמיהו ד' 7) וחילותיה "קלים מנשרים" (פסוק 13). בנוסף, מעניין לציין כי "ארכאולוגים גילו בין חורבות בבל העתיקה פסלים של אריות מכונפים".¹

הממלכה הבאה מיוצגת על ידי דוב שהורם מצד אחד. כפי שכבר קראנו, ממלכת בבל ניתנה למדי ולפרס (דניאל ה' 28), ולבסוף שתי הממלכות התאחדו תחת כורש מלך פרס. הדוב הורם על צידו האחד מפני שחלק אחד של

חיה נוראה
דניאל ז' 7

נמר
דניאל ז' 6

וְשִׁלַּשׁ מִן הַסָּרְנִים הַקּוֹדְמוֹת נֶעְקְרוּ
מִפְּנֵיהָ. וְהִנֵּה, עֵינַיִם כְּעֵינֵי אָנוּשׁ
הָיוּ בְּקֶרֶן זֹה, וְכֵּה שֶׁדָּבָר דְּבָרִים
גְּדוֹלִים" (דניאל ז' 2-8).

אלו תיאורים משונים!

מהי משמעותם?
חשוב לזכור שהנבואות מלאות
בסמלים, והתנ"ך עצמו מפרשרבים
מהם עבורנו. ארבע החיות מסמֶּ-
לות ארבעה מלכים או ממלכות
(דניאל ז' 17). רצף הממלכות הזה
חוזר על הרצף שבדניאל ב', ואף
מרחיב אותו.

כשם שראש הזהב שבצלם מייצג
את ממלכת בבל, כך האריה בעל
כנפי הנשר מייצג את בבל האדירה,

אחרי כן רואה הייתי, והנה
חיה אחרת, כנמר, אשר לה על
גבה ארבע כנפי עוף. ארבעה
ראשים היו לחיה ושלטון
נתן לה.

אחרי כן, רואה הייתי בחזיונות
לילה, והנה חיה רביעית נוֹרָאָה
ואִמְתָּנִית וְחִזְקָה יוֹתֵר. שְׁנֵי
בְרָזָל גְּדוֹלוֹת הָיוּ לָהּ. הִיא הִיָּתָה
אוֹכֶלֶת וְכוֹתֶשֶׁת, וְאֵת הַשָּׂאֲרִית
הִיא רוֹמֶסֶת בְּרַגְלֶיהָ. שׁוֹנֶה הִיָּתָה
מִן הַחַיּוֹת שֶׁקֹּדְמוּ לָהּ וְעָשָׂר סָרְנִים
הָיוּ לָהּ.

מסתכל הייתי בסרנים, והנה קרן
אחרת, קטנה, צמחה ביניהן,

ארבע החיות בדניאל ז'

דוב
דניאל ז' 5

אריה
דניאל ז' 4

על מקומו מבולבל - לא הייתה לו שום כוונה! "אנחנו נקרא לחברים שלנו ונזרוק אתכם מהסירה", איים הנער. מבוהלים, טום וחבריו מיהרו לחזור למקום שבו עמד אחיו של טום, ואז התברר שאחיו הוא זה שהפיל בטעות את הכוס מהסיפון העליון. "כדאי שנרד למטה ונישאר עם אבא", אמר האח.

כשאביהם שמע את הסיפור, הוא אמר שעדיף שהבנים יישארו לידו. כולם ישבו יחד ונהנו מהשיט, ועד מהרה שכחו מן הנער רים. אך הסכנה טרם חלפה. טום החל לחוש שמביטים בו. כשהפנה את ראשו, ראה שהנער הזועף אסף סביבו תשעה נערים נוספים וחזר כדי לממש את איומו.

הקלה ונחמה, לאחר שנים ארוכות של סבל וכמיהה לצדק. סוף כל סוף, המשיח יחזור כדי לתקן את עולמנו ולהעניק לנו את מחוז חפצנו הנצחי.

המשיח עומד על עמו

היום המיוחל סוף-סוף הגיע! טום בן השמונה חיכה בהתרגנות רבה ליום שבו הוא ומשפחתו ייצאו לשיט מיוחד על נהר. גם הוא וגם אחיו בן השש-עשרה הורשו להביא עמם כל אחד חבר נוסף, ובעלייתם לסירה הבנים עשו תחרות אל הסיפון העליון. לפתע, שני נערים ניגשו אל טום ואל חברו בפנים זועפות. "למה זרקתם עליי את הכוס ההיא?" שאל בכעס אחד הנערים. טום קפא

דניאל רואה סצנה של המשפט השמימי, שבה עתיק היומין - אלוהים עצמו - יושב כשופט.

מיד לאחר המשפט, "מִמְשָׁלְתָן" של החיות-ממלכות "הוֹסְרָה" (פסוק 12). בפסוק הבא מגיע שיא הפרק: "עַם עֲנִי הַשָּׁמַיִם בָּא אֶחָד הַדּוֹמָה לָבֶן אָדָם" לפני עתיק היומין ומקבל ממנו "שִׁלְטוֹן וְכְבוֹד וּמַלְכוּת". בדומה לנבואה בדניאל ב', גם חזון זה מתאר את השמדתן של הממלכות הארציות והחלפתן במלכות המשיח.

ואולם, דניאל ז' מוסיף פרט חדש: לפני שבן-האדם מקבל את מלכותו, מתקיים משפט. במשפט זה אלוהים קובע מי יירש את המלכות ומי לא. עבור העם של אלוהים, המשפט הוא

אחרי הנמר המסמל את יוון, באה חיה רביעית נוראה ואיומה. זוהי מקבילה ברורה למונרכיית הברזל, האימפריה הרומית, המופיעה בדניאל ב'. עד כה, זיהינו את ארבע החיות הארציות. כעת, החזון עולה לשמיים:

"רֹאֶה הֵייתִי, וְהִנֵּה הָעָמֶדוּ כְּסֵאוֹת וְעֵתִיק יוֹמִין יָשֵׁב. לְבוּשׁוֹ הָיָה לָבֶן כְּשֶׁלֶג וְשָׁעֲרָאֵשׁוֹ כְּצֶמֶר נָקִי. כְּסֵאוֹ הָיָה כְּלִשׁוֹנוֹת אֵשׁ וּגְלָגְלָיו כְּאֵשׁ דּוֹלָקֶת. נָהָר אֵשׁ נִמְשָׁךְ וַיִּצָּא מִלְּפָנָיו. אֶלֶף אֲלָפִים שָׁרְתוּ אוֹתוֹ וְרִבּוֹא רִבְבוֹת עוֹמְדִים לְפָנָיו. בֵּית הַדִּין יָשֵׁב וּסְפָרִים נִפְתָּחוּ" (דניאל ז' 9,10).

ובָּעֵת הַהִיא יַעֲמֹד מִיכָאֵל הַשָּׂר הַגָּדוֹל הָעֹמֵד עַל-פְּנֵי עַמָּךְ.

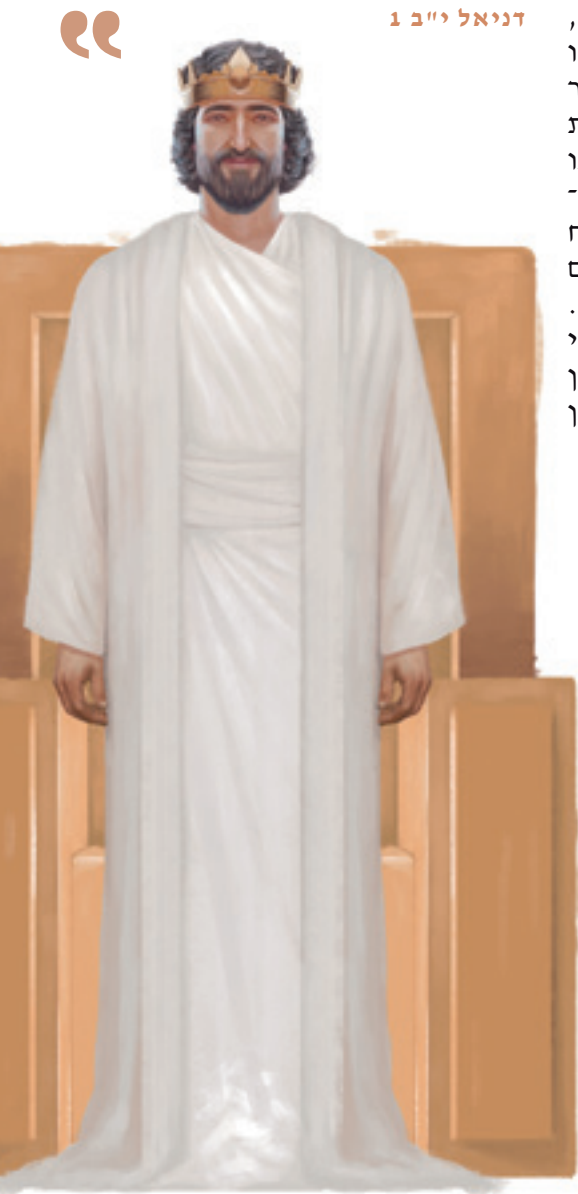
דניאל י"ב 1

קץ", כאשר "תרָבָה הַדָּעַת" (דניאל י"ב 4).

ואכן, בימינו, כאשר אנו מתקרבים לאחרית הימים, הדעת על ספר דניאל ונבואותיו הולכת ומתרחבת. מאחר ונבואות רבות על אימפריות עולם כבר התגשמו, וכבר ראינו את התגשמות ביאתו הראשונה של המשיח, עלינו לבטוח בכך שאותו משיח ישוב פעם שנייה כדי להושיע את עמו. כשם שאביו של טום קס כדי להגן עליו, כך המשיח - ובאופן נשגב לאין שיעור - יקום למען עמו. זה יהיה יום נפלא!

הפניות

1. רוי אלן אנדרסון, פירוש נבואות דניאל (מאונטיין ויו, קליפורניה: פאסיפיק פרס, 1975), 89.
2. ג'ושוע ג'. מארק, "העולם ההלניסטי: עולמו של אלכסנדר הגדול", האנציקלופדיה להיסטוריה עולמית, www.worldhistory.org/article/94/the-hellenistic-world-the-world-of-alexander-the-g/.
3. סיפורו של טום ואטרס, "לשמור על המשפחה", *Forever a Family*, אביב 2009, עמ' 9, 10.

י"ב מדבר על ביאת המשיח ועל הקמת מלכותו.

אך מיהו מיכאל, "השר הגדול"? השם מבוסס על הצירוף "מיכאל", דהיינו "מי שדומה לאלוהים". על כן, ניתן להסיק שמדובר במישהו שדומה לה'.

בדניאל י' 13, 21, מיכאל מכונה "שר" ו"אחד השרים הראשונים" - תואר המיוחס למשיח גם בדניאל ט' 25. מסתבר אפוא שמיכאל אינו אלא המשיח עצמו! בנוסף, תפקידו בדניאל י"ב 1 - הצלת עמו - מחזק מסקנה זו.

בפסוק זה, מיכאל - השומר על עמו - "עומד" (קס) כדי להצילו. הפועל "לעמוד" משמש בהקשר צבאי, במובן של "להביס את האויב". בדניאל ז' 9-13, בן-האדם מתיישב על כס המשפט ליד אלוהים בשמיים. אך בדניאל י"ב, המשפט כבר הסתיים, ובן-האדם קם כדי להגן על בני עמו ולהצילם מאויביהם.

למילה "עמד" יש גם משמעות נוספת. לאורך ספרו, דניאל משתמש באותו פועל כדי לתאר שליט המקבל מלכות (ראו דניאל ח' 22, 23; י"א 2-4, 7, 20, 21). כלומר, המשיח "קם" מן המשפט, אך הוא גם "קם" כדי לקבל את מלכותו, כפי שכבר ראינו בדניאל ז' 15, 27.

דניאל עצמו לא הבין רבות ממה שראה בחזון, והמלאך הורה לו: "סתם הדברים וחתם הספר עד עת

"אנחנו נזרוק אותך מהסירה", הם אמרו לטוס. לבו של טוס שוב התמלא פחד.

אך לפני שהספיק לומר או לעשות דבר, אביו קם ממקומו וניגש אל הנערים. אחיו של טוס וחברו נעמדו לצדו. לרגע, שתי הקבוצות עמדו זו מול זו במתח - ואז, לאחר שניות של דריכות, התפזרו הנערים הזועפים והסתלקו. סוף-סוף, טוס הרגיש בטוח. הוא ידע שכל עוד אביו ואחיו עומדים לצדו, לא יאונה לו כל רע.³ באופן דומה, הנבואה בדניאל י"ב מדברת על מישהו שעומד למען עמו.

דניאל י"א מסתיים בתיאור מפלתן של ממלכות הארץ. בפסוק 45 אף נאמר על אחת מאותן ממלכות: "ובא [המלך] עד-קצו ואין עוזר לו".

מיד לאחר מכן, באים דברי דניאל בפרק י"ב 1, 2:

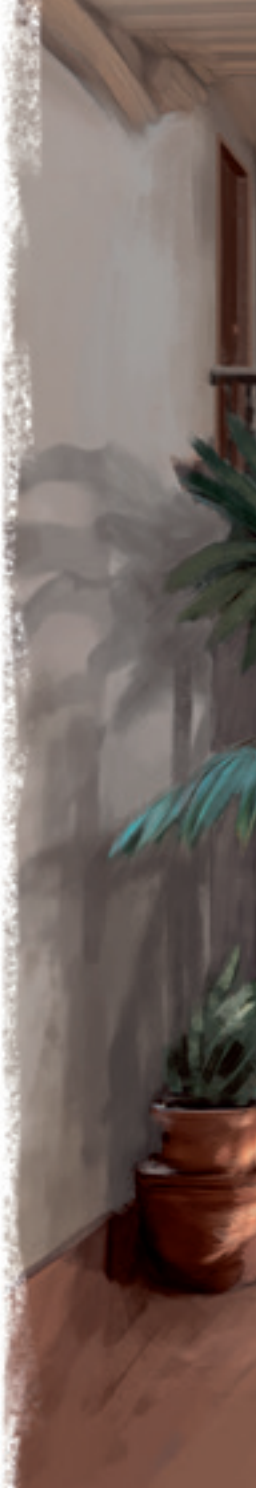
"וּבָעֵת הַהִיא יַעֲמֵד מִיכָאֵל הַשֵּׁר הַגָּדוֹל הַעֹמֵד עַל-בְּנֵי עַמּוֹ. וְהִתְהַיְתָה עֵת צָרָה אֲשֶׁר לֹא-נִהְיְתָה מִקִּיּוֹת גּוֹי עַד הָעֵת הַהִיא. וּבָעֵת הַהִיא יִמְלֹט עַמּוֹ - כָּל-הַנִּמְצָא כְּתוּב בַּסֵּפֶר. וְרַבִּים מִיִּשְׁנֵי אֲדָמֶת-עֶפְרָיִם יָקִיצוּ - אֵלֶּה לְחַיֵּי עוֹלָם וְאֵלֶּה לְחַרְפּוֹת, לְדָרְאוֹן עוֹלָם".

אם נלך לפי אותו רצף אירועים שבדניאל ב' ו-ז', נסיק שגם דניאל

05

קורי דיוושה במהירות ברחובות
הנטושים והמוארים באור עמום.
היא לא הצליחה לזהות את שמות
הרחובות, אך הכירה היטב את הדרך.
כשהגיעה ליעדה, קורי הרימה את
אופניה ונשאה אותם פנימה אל הבית, שבו כבר חנו
אופניים רבים בכניסה. היה זה בשנת 1943 בהולנד,
וזה היה מפגש של אנשי המחתרת - אנשים שסייעו
להסתיר יהודים נרדפים ולספק להם מזון ומחסה,
בשעה שהנאצים צדו אותם ושלחו אותם למחנות
ריכוז. קורי התיישבה וקיבלה משקה חם, ואז ניגש
אליה חבר.

"קורנליה", הוא פנה אליה בשמה המלא,
"הבנתי שאין לכם בבית מערכת אזעקה. זו קלות
דעת מוחלטת. בנוסף, שמעתי שאינכם מקיימים
תרגולים קבועים עם האורחים שלכם."

אך כיצד יגיע החתן לבואו אותו
יום, האם יגיעו אליו המעידים
שאותו יום ממש ישובא?

התכוננות לביאתו השנייה של המשיח

אך בתשובתו, ישוע ענה על שתי השאלות - תחילה הוא דיבר על סימני חורבן ירושלים, ולאחר מכן על סימני בואו בסוף העולם. אזהרתו הראשונה הייתה: "הִזְהִירוּ שָׁלָא יִתְּעָה אֶתְכֶם אִישׁ!" (פסוק 4). הוא ידע שיהיו תורות שקר רבות ובלבול סביב חזרתו כמשיח מנצח. לאחר מכן, פירט ישוע סימנים שונים לפני שובו:

- 1 מהומות פוליטיות ומלחמות (פסוק 7)
- 2 רעב (פסוק 7)
- 3 מגפות (פסוק 7)
- 4 רעידות אדמה (פסוק 7)
- 5 אנוכיות והפרת תורת ה' (פסוק 12)
- 6 משיחי ונביאי שקר (פסוקים 23-25)

המצור הבבלי, יותר מ-500 שנה קודם לכן. אך ישוע לא התרשם מכך. "רואים אתם את כל אלה?" הוא שאל. אמן ואמר אני לקכם - לא תשארו פה אכן על אכן אשר לא תפלו ארצה" (מתי כ"ב 2).

התלמידים נדהמו ולא אמרו דבר. המקדש - גאווה האומה היהודית - נראה בלתי ניתן להריסה. האם הוא אכן ייחרב, ומתי? מאוחר יותר, ניגשו אליו תלמידיו לבדם ושאלו: "הֲגַד נָא לָנוּ, מְתֵי יִהְיֶה הַדָּבָר הַזֶּה? וּמָה הוּא אוֹת בּוֹאֵדָן קִץ הָעוֹלָם?" (פסוק 3). הם הניחו שחורבן המקדש, קץ הממלכות הארציות ובוא מלכות המשיח יתרחשו כולם בעת ובעונה אחת. בעיניהם, חורבן ירושלים וביאתו של המשיח יהיו אירוע אחד, ולכן מבחינתם הייתה זו שאלה אחת.

לאור כך, הם החלו תרגולי חירום - באמצע הלילה, בזמן הארוחות או בשעות אקראיות במהלך היום. כאשר הזמזמים החדשים שהותקנו היו מצלצ-לים, כל יושבי הבית היו ממהרים לאסוף כל ראייה לנוכחותם - צלחות, מזון, כובעים, שמי-כות - וניגשים אל החדר הסודי שבקומה העליונה. בלילה הם אפילו נדרשו להפוך את המזרנים, כדי שהחיילים לא יוכלו לחוש את החום המעיד על כך שמישהו ישן במיטות.

בתחילה, האורחים בקושי הצליחו להשלים את התרגול בארבע דקות. אך עם הזמן, הם הגיעו למקום המסתור בתוך פחות משבעים שניות. התרגולים הפכו לחלק משגרת יומם והכנה זו היא שהצילה את חייהם של שבעת היהודים שהסתתרו בבית.¹

גם ההכנה לשובו של ישוע היא עניין של חיים ומוות. כאשר דיבר על ביאתו השנייה כמשיח מנצח, ישוע גילה לנו סימנים להתקרב בותו ונתן לנו הוראות כיצד להיות מוכנים ליום שובו. הוא לא רצה שחסידי ייתפסו לא מוכנים. יום אחד, כאשר הוא ותלמידיו יצאו מבית המקדש בירושלים, הצביעו התלמידים על המבנים היפים שלו, עשויי שישלבן שהבהיק בשמש. מקדש הורדוס היה פלא של זמנו - חלק מאבניו היו עוד מן

קורי טן-בום במדי תנועת הנוער (1921 לערך)

הוא צדק. קורי ומשפחת טן-בום הסתירו בביתם שבעה יהודים. הם בנו חדר סודי בבית למקרה של פשיטת הגסטפו, אך הם לא התכוונו מספיק. ואולם, כל זה עמד להשתנות. "את יודעת שפשיטה עלולה להגיע בכל יום", המשיך האיש. "אני לא רואה איך תצליחו להימנע מכך... החדר הסודי שלכם לא יועיל לכם דבר אם האנשים לא יגיעו אליו בזמן."

הממלכות הארציות ותעמוד לעד
(דניאל ב').

ישוע הגשים את כל אותן אינ-
ספור נבואות על משיח שיבוא אל
העולם ויסבול בעבור חטאי עמו.
הוא בא לעולם, נדחה בחייו על
ידי רבים, סבל, מת וקם לתחייה.
לאחר מכן, הוא עלה לשמים ושם
הוא משלים את מלאכת הדין, כדי
להגן על עמו ולשחררם מן הסבל
ומן העוול שחוו (דניאל ז' 12).
בקרוב הוא יחזור כמשיח מנצח
ויקים את מלכותו הנצחית.

בשעה שאנו מתכוננים ליום
ההוא, נוכל להעמיק את היכ-
רותנו עם ישוע באמצעות כתיב
השליחים. חלק ניכר מכתבים
אלו מורכב מציטוטים מן התנ"ך.
שם תגלו כיצד דברי ישוע וכתבי
השליחים מצביעים אחורה לכתבי
התנ"ך. כמו כן, תכירו שם את
ישוע - לא כמי שביקש לעקור את
התרבות היהודית, אלא כיהודי
בן זמנו שקיים את התורה.
חייו ומותו של ישוע המשיח
הגשימו את נבואות התנ"ך, כדי
שתוכלו לרשת דבר נעלה יותר

המשיח בתפארה להציל את עמו.
כיצד נוכל להיות בטוחים שנימנה
עם אותה קבוצה?
כאשר סיים ישוע לתאר את
סימני הזמן לפני בואו, הוא עודד
את חסידיו:

"על כן עמדו על המשמר, כי
אינכם יודעים באיזה יום יבוא
אדוניכם. וזאת דעו: אלו ידע
בעל הבית באיזו אשמונה יבוא
הגנב, הקנה שוקד ולא מניח לו
לחדר לביתו. לכן יהיו מוכנים
גם אתם, כי בשעה שלא תעלה
על דעתכם יבוא בן־האדם"
(פסוקים 42-44).

כדי להיות מוכנים לשובו של
המשיח, עלינו להאמין קודם כל
שהוא כבר בא פעם אחת. בניגוד
למסורות הטוענות כי מדובר בשני
משיחים שונים, המשיח הוא
למעשה ישות אחת: הוא בא בפעם
הראשונה כדי לסבול והוא עתיד
לבוא בפעם השנייה כדי להביא
צדק, ניצחון ומלכות חדשה -
מלכות של שלום שתשים קץ לכל

קטע זה דומה מאוד לנבואה בדניאל י"ב, הקושרת את הצלת עם ה' לבואה השנייה של המשיח. אין ספק שישוע הסתמך על דניאל ז' כאשר תיאר את בואו השני:

"אֲזַי יֵרָאֶה אוֹת בְּר־הָאֲדָם בַּשָּׁמַיִם וְאֲזַי יִסְפְּדוּ כָּל מִשְׁפָּחוֹת הָאָרֶץ וְיִירָאוּ אֶת בְּר־הָאֲדָם בָּא עִם עֲנְיֵי הַשָּׁמַיִם בְּגִבּוֹרָה וּבְכָבוֹד רַב. וְהוּא יִשְׁלַח אֶת מַלְאָכָיו בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל וְיִסְבְּצוּ אֶת בְּחִירָיו מֵאֲרָבַע הָרוּחוֹת, מִקְצוֹת הַשָּׁמַיִם עַד קְצוֹתָם" (מתי כ"ד 30,31).

הכנות לשובו של המשיח

האם הבחנתם באותם סימנים בעולמנו כיום? האם איננו רואים סכסוכים וטלטלות בין אומות הנלחמות זו בזו, מגפות עולמיות, אסונות טבע רבים ורעב רב? גם משיחי ונביאי שקר היו נפוצים. יותר מתמיד, אנו זקוקים לתקווה של מקום מבטחים. למרבה השמחה, מתקרב הזמן שבו ישוב

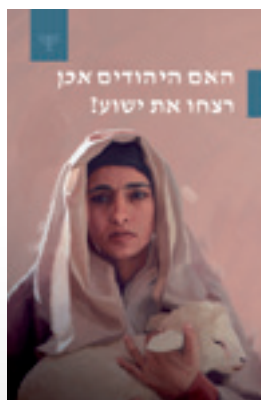
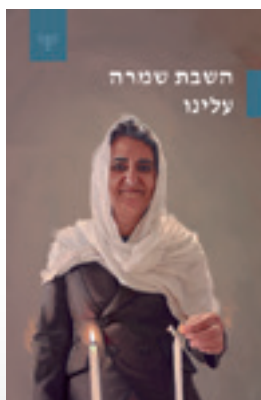
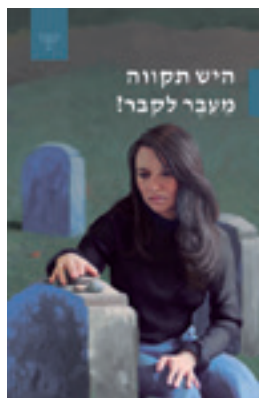
ישוע המשיח והזהיר שכאשר זמן בואו יהיה קרוב מאוד, "תִּהְיֶה צָרָה גְּדוֹלָה, אֲשֶׁר לֹא הִיְתָה כְּמוֹת מִרְאשִׁית הָעוֹלָם וְעַד עַתָּה, אֲף לֹא תִהְיֶה כְּמוֹת". דבריו מהדהדים את דניאל י"ב 1, המתאר את צרה לפני הצלת עמו של אלוהים.

לאחר אותה עת צרה, בואו יהיה גלוי וברור - כברק המבריק מקצה השמים ועד קצם (פסוק 27) - איש לא יחמיץ אותו! "תִּתְחַשֵּׁד הַשָּׁמַשׁ וְהַיָּרֵחַ לֹא יִגִּיף אִורוֹ, הַכּוֹכָבִים יִפְּלוּ מִן הַשָּׁמַיִם וְכַחוֹת הַשָּׁמַיִם יִזְדַּעְזְעוּ" (פסוק 29). תיאור זה מקביל לנבואת יואל ג' 3-5 על בוא מלכות המשיח:

"וְנִתְּתִי מוֹפְתִים בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ - דָּם, נֶאֱשׁ וְתִימְרוֹת עֶשֶׂן. הַשָּׁמֶשׁ יִהְיֶה לְחֹשֶׁךְ וְהַיָּרֵחַ לְדָם, לִפְנֵי בּוֹא יוֹם יְהוָה הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא. וְהִיָּה כָּל אֲשֶׁר יִקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה יִמָּלֵט, כִּי בִּהְר־צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַם תִּהְיֶה פְּלִיטָה, כֹּאֲשֶׁר אָמַר יְהוָה, וּבְשָׂרִידִים אֲשֶׁר יִהְיֶה קִרְאָ.".

לקריאה נוספת

הייתם מעוניינים לקרוא מגזינים נוספים, העונים על שאלות ברומו של עולם? חומרים רבים מלאי תובנות ותקווה מחכים לכם באתרנו.
סרקו את הקוד QR על מנת לגשת לאתר.

לא ישמע עוד חֲמֵס בְּאַרְצְךָ [...] וְקִרְאת יְשׁוּעָה חֹמְתֶיךָ וְשַׁעְרֶיךָ תִּהְיֶה.

ישעיהו ס' 18

לְךָ עוֹד הַשֶּׁמֶשׁ לְאוֹר יוֹמָם, וּלְלֵילָה
הַיָּרֵחַ לֹא-יָאִיר לְךָ, וְהָיָה לְךָ יְהוָה
לְאוֹר עוֹלָם וְאֵלֶיךָ לְתַפְאֲרֶתְךָ.
לֹא יָבוֹא עוֹד שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ לֹא
יֵאָסֵף, כִּי יְהוָה יְהִי לְךָ לְאוֹר
עוֹלָם וְשָׁלְמוֹ יָמֵי אֲבֶלְךָ. וְעַמְּךָ
כָּל־צָדִיקִים. לְעוֹלָם יִירָשׁוּ אֶרֶץ -
נֶצֶד מִטְעִי, מַעֲשֵׂה יָדַי - לְהַתְפָּאֵר.
הַקֶּטָן יְהִי לְאֵלָף וְהַצָּעִיר לְגוֹי
עָצוּם. אֲנִי יְהוָה בְּעֵתָה אֲחִישָׁנָה"
(ישעיהו ס' 18-22).

הייתם רוצים להתכונן ליום
ההוא? תוכלו להתחיל כבר היום
בלימוד התנ"ך וכתבי השליחים
ובהעמקת ההיכרות עם ישוע
המשיח. לשם כך, אנא צרו עמנו
קשר באמצעות הפרטים המופיעים
עם בגב המגזין.

ממה שעולמנו יכול להציע - את
מלכותו הנצחית.

האם אתם כמהים למלכות זו,
ולשלוש ולביטחון הנצחיים שבה?
אם כן, אל תמתינו עוד והתחילו
להתכונן עכשיו! לא הייתם רוצים
להיתפס לא מוכנים. כשם שמש-
פחתה של קורי טן-בום נערכה
להסתיר יהודים במקום המס-
תור שבביתה, כך גם אתם יכולים
לנקוט צעדים כדי להיות מוכ-
נים לביאתו השנייה של המשיח.
וכאשר יבוא, הוא יקים את
מלכותו, שבה נחיה ללא פחד או
חרדות. ה' מבטיח:

"לֹא-יִשְׁמַע עוֹד חֲמֵס בְּאַרְצְךָ, שֶׁד
וְשֶׁבֶר בְּגִבּוֹלֶיךָ. וְקִרְאת יְשׁוּעָה
חֹמְתֶיךָ וְשַׁעְרֶיךָ תִּהְיֶה. לֹא יְהִי

סרקו את הקוד QR
כדי לגלות יותר.

